

»Neupadněte« v pokušení!

Bděte a modlete se, abyste **nepadli** v pokušení!

Tato výstraha ze Světla byla až dosud všemi lidmi považována jen za dobrotivou radu, kterou Syn Boží, Ježíš přinesl. Je to jen důsledek vyložené domýšlivosti lidské, jež přibásnila Synu Božímu takovou změkčilost.

Musím vám dnes tuto radu opakovat!

Je to však mnohem víc než rada; je to Boží požadavek, chcete-li se vy, lidé, ještě zachránit před jedovatými plody svých názorů a pojmů.

Nemyslete si, že vás Bůh jen tak beze všeho vynesete z odporného bahna, které vás s velkou houževnatostí obklopuje. Je to tatáž houževnatost, s jakou jste toto bahno ve své tvrdošíjné vzdorovitosti vůči vůli Boží vytvářeli.

Bůh vás nepozvedne snad z vděčnosti za to, že vy snad už konečně chcete, o ne, **vy sami** se musíte svou prací dostat výš, stejně tak, jako jste se sami do toho zahrabali!

Vy se musíte přičinit, poctivě a velmi pilně se snažiti, abyste se dostali vzhůru na zdravou půdu. Až to **uděláte, pak** teprve se vám dostane dosti síly, ale vždy jen v té míře, jak velké bylo vaše chtění. To je neúprosný požadavek spravedlnosti, která jest v Bohu. –

A v **tom** záleží pomoc, vám zaslíbená, již se vám dostane

v témž okamžiku, v němž chtění ve vás stane se konečně činem – nikdy dřív!

Jako **dar** Boží je vám k tomu přidáno **Slovo**, jež jsem vám směl přinést. Jen ono vám naprosto jasně ukazuje cestu, kterou máte jít, chcete-li se zachránit! V tom **Slově** je milost, které si ani nezasloužíte! Bůh vám ji ve své nezměrné lásce znovu dává, tak jako to již jednou učinil skrze Ježíše.

Slovo je dar! Největší obětí Boží jest však čin, to jest přinést toto Slovo až sem, do hrubých hmotností, k vám lidem. Domýšlivostí zkřivené, Světlu nepřátelské stanovisko lidí vždycky spojovalo toto poslání s velikým utrpením. A nikdo jiný nemůže dát lidstvu pravé Slovo, než část tohoto Slova samého. Ten, kdo tedy přinesl živé Slovo, musí být také **sám** Slovem!

Kdyby však po nastoupivší již zatemnělosti lidstva na této zemi nedostalo se lidem Slova, byli by všichni ztraceni a současně s temnotou, těsně ji obklopující, klesli by do rozkladu.

A pro malý počet těch, kteří nosí v sobě ještě touhu po Světle, vzdor temnotám, způsobeným lidmi, poslal Bůh ještě jednou ve své spravedlnosti a lásce živé Slovo do těchto temnot, jen aby těch několik málo nemuselo zahynout s ostatními, aby se ještě mohli zachránit na cestě, kterou jim Slovo ukazuje.

Aby však Slovo mohlo ukázat tuto cestu, vedoucí z temnot, muselo samo nejprve poznati temnoty a prožít je na sobě. Muselo se samo ponořit do této temnoty, aby samo předem našlo cestu a tím ji prorazilo všem lidem, kteří je chtějí následovat.

Jen tím, že Slovo prošlo touto cestou ven z temnot, mohlo

tuto cestu také vysvětliti a tím ji lidem také přiblížiti!

Bez této pomoci sami ze sebe lidé by toho nikdy nedokázali. Nuže, lidé, pochopte přece, že takové rozhodnutí, jež bylo potřebné jen pro několik málo lidí, je veliká oběť lásky! Oběť, jakou může přinést jen **Bůh sám** ve své neselhávající spravedlnosti!

To byla **oběť**, která se pro spravedlnost a lásku musela zcela zákonitě naplniti v nedotknutelné a nepošinutelné vůli Boží.

To však není pro lidi žádnou omluvou; neboť tato oběť stala se potřebnou teprve selháním lidstva, odvráceného od Světla.

I když tedy oběť sama vyplývá ze zákonitosti svaté vůle Boží, není tím vina lidstva o nic menší, naopak ještě těžší, protože tuto oběť rouhavě **vynutilo** zkřivením a zmatením všeho, co mu bylo svěřeno. Stojí tu tedy veliká oběť zcela sama o sobě, jako důsledek Božské dokonalosti.

Jestli se však ještě nyní chcete opravdu zachránit, je to jen a jen vaší věcí; neboť tato Božská dokonalost vydá svou Božskou oběť s podmínkou. Požaduje nyní zničení všeho toho, co v celém stvoření není schopno vpraviti se dobrovolně do zákonitosti jeho vůle.

Při tom není slitování, ani uniknutí, není výjimky ani odchylky! V prvním kole uzavírá se podle zákonů stvoření výsledek všeho dosavadního jednání.

Proto ten požadavek: bděte a modlete se, abyste **nepadli** v pokušení!

Pochopte jen správně tato slova – pak již jistě poznáte v nich ten přísný požadavek. **Bděte** volá váš **cit** k činnosti a požaduje tím pohyblivost ducha! Jen v tom je opravdová bdělost a také **v tom** má opět ženství předcházet, protože je mu dána obsáhlejší a jemnější citovost.

Ženství má být bdělé silou své čistoty, již musí sloužit, chce-li věrně splnit úkol ve stvoření. To může však učinit jen jako kněžka čistoty!

Bděte a **modlete se** jsou slova, která vám ještě jednou dávám na cestu. To **bděte** týká se vašeho pozemského života, v němž máte býti v každém okamžiku připraveni čistě vycítiti dojmy, na vás se valící a také zkoumavě je odvažovati, stejně tak všechno, co z vás vychází, předem pečlivě prozkoumati.

To **modlete se** přináší však obnovení a udržení spojení se světlými výšinami a otevření se svatým proudům sil pro pozemské použití.

K tomu je modlitba, která nutí vaše myšlení, aby směřovalo pryč od země. **Proto** ten požadavek, jehož plnění vám přinese jen nezměrný užitek v silných pomocích, jichž příliv jste si jinak uzavírali nedbáním zákonů ve stvoření.

Plníte-li **oboje**, pak nemůžete nikdy padnouti v pokušení! Vyložte si i tento poukaz správně; neboť praví-li se vám, „abyste nepadli v pokušení,“ pak to nemá znamenat, že vás již žádné pokušení nepotká, jestliže bdíte a modlíte se. To nemá znamenat, že se vám vyhne a že se nikdy nedostanete v pokušení! To vám má říci: zůstanete-li vždy bdělými a budete se modliti, pak nemůžete v žádné pokušení padnouti, můžete všechno

nebezpečí vítězně překonati.

Jen zdůrazněte tuto větu správně, tak jak je míněna. Nedávejte důraz na slovo „pokušení“, ale na slovo „nepadli“, pak jste ihned pochopili správný smysl.

Zní to: „Bděte a modlete se, abyste **nepadli** v pokušení.“

Bdělost a modlitba jsou tedy ochranou před pádem. Nevylučují však přístup pokušení se stran temnot. Vždyť stojíte-li na správném stanovisku, může vás každé pokušení jen posílit v tlaku potřebného odporu, prožhaví vašeho ducha a přivede jeho žár k vyššímu plameni; musí vám tedy přinést i velký užitek.

Toto všechno však není lidstvu nebezpečím. Naopak, radostí, vítaným pohybem ducha, který jen napomáhá, jestliže **ženství věrně plní svůj úkol**. Byl mu Tvůrcem svěřen a ženství bylo pro něj zcela zvlášť vyzbrojeno.

Jen když opravdu poctivě chce, pak mu to není těžké a může to opravdu vykonat. Jeho úkol záleží v kněžství čistoty.

A to může vykonávat **všude**, v každý čas. Nepotřebuje k tomu snad nějakých zvláštních povinností, může tak činiti **každým pohledem, každým slovem**, jež vychází z jejích úst. Dokonce každým pohybem musí se jí to stát naprosto přirozeným, neboť vznášet se ve světle čistoty je její vlastní prostředí, jemuž se dosud lehkomyšlně, se směšnou ješitností sama uzavírala.

Bděte, vy ženy a dívky! Jděte ve splnění svého lidského ženství tou cestou, kterou vám Tvůrce přesně vyznačil a pro kterou smíte být v tomto stvoření!

Pak se před vámi velmi brzy zjeví zázrak nad zázraky. Kamkoliv se obrátí váš zrak, všechno pod ním rozkvetne. Bohatě bude vámi proudit Boží požehnání, jestliže čistota vašeho chtění urovná k tomu cestu a otevře brány ve vás!

Štěstí, mír a radost, jakých dosud nebylo, zářivě zaplaví tuto zemi, bude-li ženství mostem k světlejším úrovním, jak to bylo ve stvoření zamýšleno. Svým vzorným bytím udrží v každém duchu bdělou touhu po Světle a stane se strážkyní svatého plamene!

Ó ženo, co ti bylo dáno – a jak jsi všechny poklady vznešených Božích milostí rouhavě zneužila!

Vzpamatuj se a staň se kněžkou čistoty vnitřního citění, abys štěstím blažena mohla kráčet kvetoucí zemí, v níž zářící oči lidí jásavě děkují svému Tvůrci za milost svého pozemského bytí, jehož používají jako stupně, vedoucí k bráně do věčných zahrad!

Hleďte na svůj úkol před sebou, vy ženy a dívky, jako příští kněžky Božské čistoty zde na zemi a neustaňte, dokud nedosáhnete všeho, co vám k tomu chybí!